

(/users/daniel-boysen)

Af **Daniel Boysen**
(/users/daniel-boysen)

Skribent
15 mar.17

ANMELDELSE

PERSONFØLSOMME OPLYSNINGER AF KLAUS LYNGGAARD (/ANMELDELSER/PERSONFØLSOMME- OPLYSNINGER-AF-KLAUS-LYNGGAARD- 0)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/personfølsomme-oplysninger-af-klaus-lynggaard-0&title=Personfølsomme-oplysninger-af-klaus-lynggaard-0)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/personfølsomme-oplysninger-af-klaus-lynggaard-0&status=Personfølsomme oplysninger af Klaus Lynggaard https://litteratursiden.dk/anmeldelser/personfølsomme-oplysninger-af-klaus-lynggaard-0)

u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/personfølsomme-oplysninger-af-klaus-lynggaard-0&title=Personfølsomme oplysninger af Klaus Lynggaard) eller opret en konto
Log ind (/user/login?destination=/boeger/personfølsomme-oplysninger%23comment-form) for at skrive kommentarer
(/user/register?destination=/boeger/personfølsomme-oplysninger%23comment-form) for at skrive kommentarer

Klaus Lynggaard

Personfølsomme oplysninger

GYLDENDAL

KEMODIGTE. Klaus Lynggaard deler sine tanker under behandlingen og skriver sig tættere på, hvad det vil sige at være kræftramt. Poesien skåner intet.

For nogle år siden fik forfatteren, kritikeren og musikeren Klaus Lynggaard konstateret lungekræft, han fik sin ene lunge fjernet og blev efterbehandlet med kemoterapi. 'Personfølsomme oplysninger' er en rå, smuk, sjov og interessant læseoplevelse, hvor formen tager sig ud som strøtanker. Derfor bliver værket meget direkte i sin tilgang til sygdommen og jegets forandrede tilværelse, som i følgende citat træder fint frem: *"Det er træls, at de døde lever videre i mig. / At deres atomer ligesom spaltes og så videre. / Jeg ville ønske, at de ville lade mig være. / Om ikke levende, så dog til. "*

Det er i denne nærhed, vi lærer jeget at kende, og nærheden gør 'Personfølsomme oplysninger' til en god læseoplevelse. Man får lov til at træde ind i sygdommens rum og opleve de tanker, der opstår, når det skråriskre individ pludselig oplever livsgrundlaget smuldre. Vi oplever at ligge i sengen, mens Kemobob, som forfatteren kalder ham, kommer kravlende og hele tiden truer med at sige, at i dag skal man dø.

Heldigvis er der også håb at spore; nogle gange ligefrem glæde. Sygdommen tvinger jeget til at koncentrere sig om selv det mindste og betragte livet som forunderligt. Det virker, som om jeget skal have det sidste med, hvis det skulle vise sig, at der ikke venter en helbredelse, men i stedet et endeligt. En meget smuk og livsbekræftende passage lyder: *"Står længe og kigger på de små snegle, / der myldrer rundt på den udendørs kamin. / Deres fine følehorn og fantastiske huse. / Hvis ikke de fandtes, blev vi nødt til at opfinde dem."* Detaljefikseringen kan sammenlignes med Min far er en tiger (<http://www.litteratursiden.dk/anmeldelser/min-far-er-en-tiger-af-sara-roepstorff>) af Sara Roepstorff, der skriver om sin kræftsyge far med stor fokus på detaljerne.

Kun nogle få tekstpassager virker opstillede/påtagede, som om der også skulle være plads til en række smart-i-en-fart betragtninger. De bryder en smule med stemningen og den poesi, der ellers kendetegner værket, men ødelægger ikke det samlede indtryk efter endt læsning. For det er en god og interessant læseoplevelse, der skriver sig tættere på, hvad det vil sige at blive ramt af kræft og i den forbindelse erkendelsen af, at mennesket ikke er en evig størrelse i verden. Poesiens lys skåner intet, men trækker en bestemt tilstand frem, en tilstand, der er værd at læse om og undres over.

Internal links

Lynggaard, Klaus - Martin & Victoria (/analyser/lynggaard-klaus-martin-victoria)

Bøger af Klaus Lynggaard